

Seni Tanrı Gönderdi

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 29 Ağustos 2015

Aşkınla ikbal oldum geceler döndü güne
Kabus muydu mazimiz unuttum bilemedim
Su verdin bir hal oldum bakamam artık düne
Sil dedin göz yaşını kuruttum silemedim

Mümkün müydü yetişmek şu alemin hızına
İmrenirdim ozanın türkü çalan sazına
Kahretmiştim feleğin baharına yazına
Dol dedim göz yaşına tılandım dolamadım

Yalancı kahkahalar kurşundu gülüşlerim
Yola yalnız çıkardım yalnızdı gelişlerim
Araftan ses getirdi yüreği delişlerim
Tutuldu ayaklarım cennete geledim

Saymadım lokmaları yedim içtim zehirdi
Dip buldum şişelerde say ki akan nehirdi
Ha bugün yarın derken hayatım hep tehirdi
Belki solmak istedim geldin de solamadım

Kadehlerin od'unda ateş gibi yanarken
Dünyanın sonu geldi kıyametti sanarken
İçin için sessizce şu ciğerim kanarken
Seni Tanrı gönderdi ben seni dilemedim

Şiir ve Yorum Mehmet Fikret ÜNALAN
29 Ağustos 2015/Güzelçamlı-Kuşadası